

PERSBERICHT

20 februari 2018

Verslag aan het federale Parlement: Uitkeringen voor volledig werklozen - Voorkomen en opsporen van onterechte betalingen

 In zijn verslag aan het federale Parlement over het voorkomen en opsporen van onterechte betalingen van uitkeringen voor volledig werklozen, stelt het Rekenhof vast dat de RVA al heel wat controles uitvoert om onterechte betalingen te beperken. Er zijn echter nog steeds moeilijkheden, onder meer in verband met de persoonlijke situatie van de werklozen. In het kader van de degressiviteit van de uitkeringen, beveelt het Rekenhof bovendien aan het meetellen van het beroepsverleden beter te omkaderen. Op dit moment bestaat het risico dat werklozen uitkeringen ontvangen die lager zijn dan de verschuldigde bedragen.

Bij de berekening van de werkloosheidsvergoeding worden parameters gebruikt die van nature veranderlijk zijn. Het bedrag hangt immers onder andere af van de persoonlijke toestand van de werkloze en die kan veranderen tijdens de werkloosheid. Bovendien moet de RVA ervoor zorgen dat zijn werkloosheidsbureaus dossiers op een homogene manier behandelen en de aanzienlijke informatiestromen beheren als gevolg van zijn permanente samenwerking met de vier uitbetalingsinstellingen.

Over het geheel genomen stelt het Rekenhof vast dat de RVA heel wat controles uitvoert en procedures volgt om onterechte betalingen te beperken. Sinds 2012 heeft de RVA sterk geïnvesteerd in het voorkomen en opsporen van onrecht betaalde uitkeringen door databanken met elkaar te vergelijken. Daarnaast voert de RVA controles ter plaatse uit voor de types uitkeringen die niet kunnen worden opgespoord aan de hand van die procedures.

Ten opzichte van de 4,6 miljard euro aan werkloosheidsuitkeringen die 2016 werden uitgekeerd, moest in totaal 61,2 miljoen euro aan onrecht uitbetaalde uitkeringen teruggevorderd worden.

Het Rekenhof heeft de volgende moeilijkheden vastgesteld:

- De persoonlijke toestand van werklozen is moeilijk te controleren door de complexiteit van de regelgeving en de wijzigingen die inherent zijn aan de persoonlijke toestand.
- De verboden cumulatie met andere inkomsten wordt steeds meer en vaker gecontroleerd, hoofdzakelijk door de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid te raadplegen en die gegevens af te toetsen met die van de RVA. De controleprocedures worden echter niet systematisch toegepast.

- Het beheer van de controlekaarten die de werklozen moeten invullen, is een risicovolle situatie voor de RVA. Als werklozen die kaarten immers laattijdig indienen, kan dat uitkeringsfraude in de hand werken. Bovendien creëert het gebruik van een elektronische controlekaart die vanuit het buitenland wordt ingevuld, het risico dat de werkloze de voorwaarde van het effectief verblijven in België omzeilt.
- Voor de monitoring van de activiteiten van de werkloosheidsbureaus heeft de RVA een sterke centralisering ingevoerd. De huidige procedures stellen de RVA echter niet in staat een volledig beeld te krijgen van de fouten van de werkloosheidsbureaus.

Het Rekenhof stelt vast dat de RVA zich proactief inzet om onterechte betalingen te beperken, maar merkt ook een risico op in verband met de degressiviteit van de uitkering. Die degressiviteit houdt in dat het bedrag van de uitkering vermindert naarmate de periode van werkloosheid voortduurt. Ze kan beperkt worden door het beroepsverleden van de werkloze te laten meetellen. Als de uitbetalingsinstellingen dat niet tijdig aanvragen, loopt de werkloze immers het risico dat hij een forfaitair bedrag krijgt dat overeenstemt met de laagste uitkering. Het Rekenhof stelt vast dat de RVA er niet op toeziet dat de uitbetalingsinstellingen de passende administratieve stappen ondernemen. Het beveelt aan om de invoering van de degressiviteit van de uitkeringen meer te omkaderen met reglementaire bepalingen en dat die beter gecontroleerd wordt door de RVA. In zijn antwoord bevestigt de minister van Werk deze vaststellingen en schaaft hij zich achter die aanbevelingen.

Informatie voor de pers

Het Rekenhof controleert de openbare financiën van de federale Staat, de gemeenschappen, de gewesten en de provincies. Het draagt bij tot de verbetering van het overheidsbeheer door nuttige en betrouwbare informatie die voortvloeit uit een tegensprekelijk onderzoek, toe te zenden aan de parlementaire vergaderingen, aan de beheerders en aan de gecontroleerde diensten. Als collaterale instelling van het parlement werkt het Rekenhof onafhankelijk ten opzichte van de overheden die het controleert.

Het verslag "Uitkeringen voor volledig werklozen: voorkomen en opsporen van onterechte betalingen" werd bezorgd aan het federale Parlement. Het verslag, de samenvatting en dit persbericht zijn ter beschikking op www.rekenhof.be